

ramte meget føleligt ved det Forslag til Forhøjelse, som her er stillet fra Regeringens Side.

Ogsaa det Forslag, der gaar ud paa at forhøje Portopriserne paa Tidender og Tidsskrifter med 50 pCt. af den Porto, der opkræves, men som ganske vist reduceres en Del derigennem, at man nu vil kræve fast Takst for Afregningen i Stedet for som tidligere visse Procenter af Abonnementsprisen, repræsenterer en ikke ringe Forhøjelse. Den synes ikke saa overmaade stor for Aviserne. Derpaa er der givet nogle Eksempler i Regeringens Forslag. Men man har ikke givet Eksempler paa, hvorledes Forholdet stiller sig for Tidsskrifter, og navnlig for billige Tidsskrifter. Hvis der var givet saadanne, vilde det nok vise sig, at Tallene vilde komme til at se adskilligt anderledes ud. Men selv om vi holde os til disse Tal, viser det sig dog af de Blade, der ere nævnte i Lovforslagets Motiver Tillæg B. Sp. 4307, at det er 36—52 Øre, det drejer sig om. Det vil rimeligvis være typisk for de fleste Blade, det er gennemgaaende 50 Øre om Aaret, og der er ingen Tvivl om, at det er kun meget faa Blade, om der overhovedet findes nogle, der ere i Stand til at bære denne Udgift selv. De ville sikkert blive nødsagede til at lægge den over paa Abonnementerne, og Virkningen deraf vilde være et fordyret Bladhold for Befolkningen. Jeg tror derfor, det vil være en meget upopulær Foranstaltning og vil meget bestemt fraraade den. Jeg kan følge det ærede Medlem for Ebeltoft (Neergaard), naar han kunde slutte sig til en Forhøjelse af Ombæringspengene for saadanne Blade, som ikke ere Genstand for Abonnement. Efter de Oplysninger, der findes paa Sp. 4305 i Tillæg B., er det ogsaa ganske urimeligt at opretholde det Forhold, at man giver $\frac{1}{2}$ Øre for Omdelingen af saadanne Blade, som Postvæsenet selv maa betale 1 Øre for at faa omdelt. Naar jeg sender et Brevkort inden for Kjøbenhavn, maa jeg betale 3 Øre, men sender jeg derimod et Blad, kan jeg nøjes med $\frac{1}{2}$ Øre, og det skønt Postvæsenets Ulejlighed er lige stor. Der er ingen Anledning til, ingen Nødvendighed for, at enkelte Bladudgivere her skulle profitere af dette Forhold. Der er ingen Nødvendighed, siger jeg, for det, fordi den paagældende kan lade sit Blad bringe omkring ved Bude, som Tilfældet er med de fleste Blade og Tidsskrifter, og jeg kan derfor meget godt her gaa med til en Forhøjelse, der kommer til at svare til den

Pris, Bladudgiverne i Almindelighed give for Budtjeneste, for at faa deres Blade ombragte inden for den lokale Kreds.

Men det er ogsaa det eneste Punkt, hvor jeg mener, det er forsvarligt at gaa til en Forhøjelse, ud over dette, at jeg ogsaa kan slutte mig til det ærede Medlem fra Ebeltoft med Hensyn til Spørgsmaalet om Postrabatten. Jeg synes ikke, der er nogen særlig Anledning til at give Rabat paa dette Omraade, og de Ulemper, som man har fremhævet ville klæbe ved Rabattens Afskaffelse, tror jeg ligesom han ikke blive meget væsentlige. Den Forretningsmand, der fører en stor Korrespondance, vil naturligvis alligevel købe sine Frimærker paa Posthuset og selv lade sine Breve frankere, fordi det er lettere at føre Regnskab dermed, end naar han paabyrder Postvæsenet dette Arbejde. Derfor tror jeg, at det i det store og hele ikke vil blive nogen nævneværdig Gæne for Postvæsenet, og adskilligt vil der være at naa i Indtægt derved. Og det er tillige en god demokratisk Foranstaltning, at der hersker Lighed for alle, det vil sige, at en velhavende, der har Raad til at købe paa Oplag, ikke køber billigere af en Slags Varer end de, som lige netop have Raad til at købe de Varer, de skulle benytte i Øjeblikket.

Jeg stiller mig derfor saaledes til det foreliggende Forslag, at jeg ikke tror, der er synderlig Anledning til at modtage det med Velvilje, og skønt det maaske er noget anmassende at ville give den høje Regering Raad, vil jeg dog alligevel tillade mig at gøre det. Jeg synes ikke, det er heldigt, at Regeringen her foreslaar saa store Forhøjelser af Portotaksterne, Forhøjelser, der ikke alene dække de Udgifter, som ekstra skulle afholdes, men straks beregnes til at give et meget betydeligt Overskud, som sikkert vil stige i Fremtiden. Jeg synes ikke, det er ganske klogt, at det er en af de første Handlinger, som denne Regering vil foretage. Det er muligt, at det nuværende Flertal føler sig meget fast og sikkert i sin Stilling, men det er jo da ogsaa muligt, at der kunde hænde et eller andet, hvorved det ikke blev dem, der regerede videre, at der kom andre til at regere. Og jeg synes ikke *det* i og for sig kan være en Foranstaltning, som særlig Venstre behøver at tilstræbe: at have skaffet flere sikre Indtægter ind i Statskassen, som maaske en kommende senere Regering vil være glad ved at have.

Jeg tror paa den anden Side, at naar Befolkningen ser paa denne Sag, vil den